

saa fornuftig Landbrugsminister paa dette specielle Omraade, som vi har i Øjeblikket; det kunde hænde, at vi kunde faa — ja, hvad skal jeg sige, jeg vil gerne bruge et meget mildt Udtryk, men jeg kan ikke finde andet i Øjeblikket end dette: en Landbrugsminister, der var lige saa fornuftig paa dette Omraade, som den nuværende højtærede Landbrugsminister er paa visse andre Omraader, og saa var vi efter min Mening meget daarligt kørende; i saa Fald vilde det blive farligt at lægge en saadan Bemyndigelse i den enkelte Mands Haand. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke vilde være rigtigt, at han ikke blev enebestemmende. Der skal naturligvis være et Udvalg, som skal indstille, hvad der skal gøres i saa Henseende, og dette Udvalg skulde saa komme med sin Indstilling til Landbrugsministeren. Men var det ikke rigtigere, at man havde et snævert Udvalg nedsat af de Organisationer, som tilhører Landbruget — her tænker jeg først og fremmest paa Husmands- og Landboforeningerne —, som det sagkyndige Udvalg kunde henvende sig til, hvorefter Udvalget fremkom med Indstilling til Landbrugsministeren eller maaske endogsaa bestemte, hvad der skulde gøres? Jeg synes, det vilde være meget fornuftigere, og at det vilde tjene Sagen, idet det hele vilde komme til at hvile paa et bredere Grundlag. Derved vilde man vække større Interesse for selve Sagen, og det er jo i Virkeligheden det, det kommer an paa, ellers nytter Lovgivningen ikke ret meget. Jeg vil gerne henstille, at dette Spørgsmaal bliver behandlet i det eventuelle Udvalg.

Med Hensyn til de Erstatninger, som disse Forholdsregler kan foraarsage, gaar Lovforslaget ud paa, at Halvdelen skal betales af Staten og Halvdelen af Amtsrepartitionsfonden — for Byernes Vedkommende er der en anden Ordning. Nu er Forholdet jo imidlertid det med Hensyn til den Slags Sygdomme — det gælder de Sygdomme, som man kender og ved forekommer, det gælder maaske ogsaa Sygdomme, som man ikke kender, men som muligvis kan forekomme —, at de kan optræde meget lokalt, og jeg vil da henstille, om det saa er rigtigt, at Udgiften til Bekæmpelsen skal afholdes f. Eks. af et enkelt Amt alene. Det er Staten, som lovgiver paa dette Omraade, er det da ikke ogsaa rigtigt, at Staten betaler den eventuelle Erstatning? Det er imidlertid ogsaa noget, vi kan tale om i Udvalget — jeg gaar ud fra, at der bliver nedsat et Udvalg til Overvejelse af denne Sag. Der

kunde ogsaa være andre Ting, vi kan drøfte i dette Udvalg.

Jeg skal slutte med at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde tænke sig at gaa med til Nedsættelse af det før omtalte Udvalg, som skulde afgive Indstilling til Landbrugsministeren om, hvad der skulde foretages, efter at det havde faaet Indstilling fra Sagkundskaben.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Frøkjær: Dette Lovforslag om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr inddrager et nyt Omraade under Lovgivningen, men da Forslaget jo skal i Udvalg, kan jeg fatte mig ganske kort. Den ærede Ordfører for Venstre fandt Lovforslaget let overskueligt. Ja, det kan det godt kaldes, for saa vidt som det gaar ud paa at give Landbrugsministeren en Bemyndigelse og overlade hele Ordningen til ham. Det er ikke Meningen her at gribe ind for at begrænse de Sygdomme, der allerede forefindes i Landet, men kun at træffe Foranstaltninger mod de Sygdomme, der kunde være Fare for kunde indslæbes hertil — „indslæbe“ er for øvrigt et herligt Udtryk. Og det kan maaske være rigtigt nok. Det blev sagt, at Lovforslaget var altfor bekosteligt; det haaber jeg imidlertid ikke, det skal blive, dersom Konsulenterne i Planteavl kan overkomme det Arbejde, der er forbundet med at forhindre, at disse Sygdomme indslæbes hertil. Men naar der ikke skal gribes ind mod de Sygdomme, der allerede forefindes her i Landet, vil jeg gerne spørge, om Kartoffelbrok, der vel ikke er nogen helt almindelig Sygdom, men som vi jo dog har haft her i Landet, ikke hører til dem, der skal gribes ind imod. Landbrugsministeren mener vel ikke, at den er saa almindelig, at vi ikke skal søge at bekæmpe og modarbejde den saa stærkt som muligt; det er jo en af de værste Kartoffelsygdomme, vi har. — Jeg skal i øvrigt blot tilføje, at vi fra vor Side vil stille os velvilligt under Behandlingen i Udvalget.

Holdgaard: De ærede foregaaende Ordførere har jo alle været inde paa, at det var en Bemyndigelse, man her gav Landbrugsministeren, og det er rigtigt; men jeg skønner i øvrigt ikke, at der kan være Tale om andet. Bemyndigelsen kan ganske vist synes stor, men der kan selvfølgelig forhandles om, hvorvidt der skal nedsættes